

Abigail Vrede, Joanna Holewa Chrona och Anton Borgström repeterar "Locus" på Riksteatern inför turnén. I vår turnerar även Viktor Fröjds "Festen" inom Dansnät Sverige.

En plats där dansen återförtrollar livet

Ett ställe fyllt med dans och energi – där man bejakar livet nu. I höst turnerar koreografen Viktor Fröjd med "Locus", ett verk som också sätter ljus på streetdansens kvaliteter.

Locus

Eskilstuna teater
Uppremiär 29 september
Sverigeturné. Visas på Dansens hus Elverket 20–21/10

Det är lätt att bli stärkt i tilltron på dansens såväl energigivande som sociala möjligheter när man ser något av den Malmöbaserade dansaren och koreografen Viktor Fröjd. Häromåret bjöd han till exempel in till "Festen" på Dansens nya scen Elverket, en delvis interaktiv föreställning som tog sin utgångspunkt i det lustfyllda i att dansa tillsammans med andra på ett välfyllt dansgolv med bra musik. "Festen" kommer att turnera i vår inom Dansnät Sverige. – Sedan handlar det inte om att vi kan göra olika saker eller att någon tar mer plats, utan det handlar om att vi skapar upplevelsen ihop, säger Viktor Fröjd.

Vi ses i Riksteaterns lokaler i Hallunda där han tillsammans med dansarna Anton Borgström, Joanna Holewa Chrona och Abigail Vrede är mitt uppe i arbetet med den nya uppsättningen "Locus". När jag träffar honom och dansarna återstår det några veckor innan det är dags för premiären den 29 september i Eskilstuna och den efterföljande turnén i ett samarbete mellan Riksteatern och Scenkonst Sörmland.

Än så länge består "Locus" av ett antal världar eller rum som tillsammans ska bli en sammanhängande föreställning. Scenografin av Anton Andersson påminner både om ett stadslandskap med en parkbänk och om en skogsdunge där lyktstolpsliknande träd står tätt. Här finns tankar om strikt planerade platser där även känslorna känns förutbestämda. Men även idéer om möjligheterna som ändå finns på varje plats, menar Viktor Fröjd.

– Den mesta tiden lever vi inte i nuet utan i framtiden eller dåtiden. För mig är "Locus" den här levande platsen. Jag skulle säga att det är något av att bejaka livet, och kanske behöver vi förtrolla det igen.

För dansarna gäller det att hitta känslan.

– Vi har så tydliga riktningar i varje rum att det färgar intentionerna och känslan av det vi gör. Även om det är personligt och ärligt och det är vi, så är det inte som om jag just i den här showen

tar mina historier och mitt bagage med mig in. Utan det är mer som om jag använder min kropp för att sätta stämningen i rummet, säger Joanna Holewa Chrona som precis som Anton Borgström har dansat i flera av Viktor Fröjds tidigare verk.

För holländska Abigail Vrede är det dock ett nytt samarbete. Viktor Fröjd berättar att han såg henne första gången i ett battle i Oslo där han var med i juryn – och sögs in i hennes dans. Senare mötte han henne på en audition i Malmö för en annan koreograf och nu arbetar de tillsammans.

– Det känns som om han skapat flera metoder som karaktäriserar verket. Det är fint att få möjlighet att bidra med det jag har samtidigt som jag försöker tränga in i det han erbjuder, säger Abigail Vrede.

Viktor Fröjd, koreograf.

Just det här med ärlighet är också något som Viktor Fröjd gärna återkommer till när han ska beskriva vad han söker efter i dansen och hos de dansare han arbetar med. Till stor del handlar det om att vara i nuet, gå på impulser, dagsformen, sinnesstämmningar och vad som händer i rummet mer än att göra det som förväntas.

– För mig handlar det om vilken impuls man väljer att följa, går jag efter min kropps riktiga impuls eller efter en förväntan om vad jag ska göra. Jag jobbar mycket med improvisation, eller rättare sagt bara. Vi vill vara i den värld vi är i men vi vill försöka öppna upp det som vi har runt omkring oss. Det kan handla om att vi letar färger eller perspektiv i rummet, säger Viktor Fröjd och syftar på hur de arbetar med rörelsematerialet.

– Vår utgångspunkt är att vi har de här rummen och att vi hittar ett rum tillsammans, för mig är det den röda tråden i "Locus", säger Anton Borgström.

Precis som Viktor Fröjd har alla tre dansarna sin bakgrund inom

streetdans. Eller bakgrund och bakgrund, de är i högsta grad aktiva inom den scenen och deltar i battles, workshop och streetdans-festivaler.

År 2017 skapade Viktor Fröjd "Var dag" som fick urpremiär på Regionteatern Blekinge Kronoberg, en föreställning som utgick från det enklaste och allmogliga, sådant vi sällan ser eller tänker på.

– Det skedde ett skifte med "Var dag". Då var jag även med och dansade. Det var då som ensemblen och jag tillsammans hittade ett sätt för hur vi som har streetbakgrund ska kunna använda den kvaliteten på scen. Vad är den speciella kraften, energin och kvaliteten vi har, vilken är den erfarenheten?

– Och det är just det här improviserandet, freestylandet, socialdansen. Allt vi gör är alltid i relation till något och någon annan, säger Viktor Fröjd.

Joanna Holewa Chrona fyller i: – Jag har gjort "Var dag", "Festen" och det här och jag känner att "Vardag" är med i den här. Det är nästan som jag känner att verket har blivit en praktik som man kan träna och ha som ett verktyg i allt man gör i dans.

Eftersom de till stor del arbetar med improvisation när de bygger upp den kommande föreställningen handlar det mer om att de har relativt tydliga ramar snarare än strikta regler att följa. Vilket Joanna Holewa Chrona tycker känns mindre begränsande.

– Om man säger att så här får du inte göra så stoppar det lite kreativiteten, för tänk om det händer. När man har regler kan det bli mer som att man blir duktig.

Jag tänker att det även har att göra med det Viktor Fröjd syftar på när han talar om ärlighet, ett närvarande i nuet och att vara öppen för impulser från rummet, publiken och de andra dansarna.

Joanna Holewa Chrona berättar också att de alltid börjar repetitionsdagarna med att stämna av dagsformen och hur alla mår.

– Ska man vara ärlig på scen måste man kunna vara ärlig bakom scen, fastslår hon övertygande.

Text: Thomas Olsson
scen@svd.se

Foto: Lars Pehrson
scen@svd.se

"Birth liquid" av Mona Manér. Foto: Faramarz Gosheh/MDT

Syskon hittar hem i vattnet

I sitt debutverk "Several attempts at braiding my way home" skapar Amina Seid Tahir och hennes bror Adam Seid Tahir ett slags undervattensvärld där deras eritreanska och svenska identiteter vävs samman under ett fisknät. Härflätning, mimik och musik bildar en "afro-nordic folklore". Premiär på Moderna dansteatern i Stockholm den 2 november. Där visas i höst flera verk på temat identitet i förvandling, som "Birth liquid" av Mona Manér och "TR31" av Bianca Traum. SvD

8

november har "Newcomers" premiär på Dansens hus, Årsta teater. Ett VR-dansverk av och för högstadiungdomar där diskussioner kring digitalt samtycke tar sig uttryck i virtuella världar. Online och interaktivt får publiken möjlighet att uppleva och medskapas danskonst. Koreografen Robin Jonsson undersöker vad digital utveckling kan tillföra scenkonsten. SvD

”

Jag vill dela med mig av min dans och visa på poesin och dess nödvändiga varande.

Helena Franzén, koreograf, om sitt nya verk "Mirage" som har urpremiär på Dansens hus den 12 oktober.

Teresa Björk. Foto: Magnus Skoglöf

Intar Scenkonstmuseet

Teresa Björk gästar Scenkonstmuseet i Stockholm med utställning, föreställning och workshoppar till och med den 8 oktober. "Dans och koreografi: Teresa Björk" ger en inblick i 35 års arbete genom fotografier, film och annan dokumentation. Hon har varit verksam inom scen- och filmvärlden både i Sverige och internationellt.

– Det här blir en chans att ta del av de processer jag som koreograf och dansare ägnat mig åt bakom kulisserna, säger Teresa Björk, som även låter besökarna pröva på hennes metoder i workshoppen "Finding tools".

Den 21 september ges även verket "Amorfi" med tre dansare som rör sig i kol och med inslag av vatten. TT